

Θέσφς ἐγκύκλιοι

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΦΙΤΩΝ

ἐν τῇ τῆ ΠΑΛΛΑΙΚΩΜΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΝΩΡΙΚΗΣ,

Τῇ τῆ Ἀνθροπιδῶν τῆ πετάρτη μὲ εἰκάδα ἔτφ Θεογ. αχ'ςζ'

συζητηθῆσονται,

Προσκατῆντ τῆ μὲ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΣΩΝΝ- ΤΑΓΙΟΥ,

Θεολογίας Διδασκάλου καὶ Πρωπικλησιαστῆ,

ἀποκλειομένη τῆ τῆ Αὐθίντα

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΡΙΝΔΗΡΟΥ,

τῆ Νωρικῆ.

Τύποις τῆ Ἑρρίκου Μαίηρα, τῆ τῆ Ακαδημίας
Καλλιγραφία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΤΗΣ

ΕΝ ΤΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν .

ὕδεν ἕτως ἄλογον, ἕδεν ἕτω νέορον, ἕδεν ἕτως
 ἀλλόκοτον ἢ περὶ ἄδης ὑπάρχει, ὃ οἱ ἀψί-
 κηροι ἢ μάταιοι τῶ ἀνθρώπων, δηλαδὴ πῆς τῆ
 κενοφωρίας μεμετωμυροῖς δόγμασι καὶ κεναις
 ὑποθέσεσιν ὑπαζόμενοι, μὴ ὑπακῆσαι αὐ-
 μελλοιεν. Προβάλλεσθε νεφέλων μαρτύρων ὅτι
 ὅτι περὶ γὰρ ἡγῆμαι. Τῶν Ὀφειτῶν μνησθεῖς
 ἰκανὸν ποιήσω. Τὰς τῶτων πηγαῶν παροφάσης σὺ τῷ Θεῷ ἐξε-
 τάσων, πρῶτον μὲν τὰ δόγματα ὡς ὅτι συνητομώματα διηγήσεται.
 Καὶ μετὰ τῆς Διακηρήσεως ἢ αὐτῶν κατάστασις εἰρημύνη. Μετῆ-
 παῖτα ἢ καὶ κείνα, ὡς σιωπῆν ἐπιπῆν, ἐλεύσεται διελγῶν. Με-
 χεῖς ἢ τῶν ἀνασκευῶν αὐτῶν, ὡς ἀνυσθῆν, περὶ αὐτῶν καὶ ἐκπέσει.
 Ἐνθάδε, κεφάλαιον τῶν λεχησιμῶν, ὑπαγῆμαι μοι μὲν μετρίως
 καὶ δικαίως κριτῶν, τῶν ἢ ἀβελτέρων καὶ μισέλλων παρὶ ἕδενος
 ποιῆμαι.

Ἡ τῆ σκολιοδοξίας τῆ Ὀφιολατρικῆς
 Κ Α Τ Α Σ Τ Α Ξ Ι Σ .

α.)

Οφίται, ἀλλὰ καὶ Ὀφιοῖοι καὶ Ὀφιομορφοὶ καλεῖσθαι, ἀθη-
 λον ἀφ' ἕ τῶν τῆ Ὀφιομανίας δεχθῆν ἢ παροφασιν εἰλή-
 φασιν. Οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆ Οὐαλεντίνου μόνον, οἱ ἢ ἀπὸ
 τῆ Νικολαΐτων ἢ τῆ Ἐπιπέτιου καὶ καταράται τῆ Καρπηράται πεφυ-
 κῶτας ἰσορήκασιν. Ἐπειδὴ ἢ εἰς ἕκαστον τῶν τῶν ἀπὸ τῆ ἐπερὶ τῶν κα-
 κῶν καὶ ψευδῶν μὲν γινώσιν μετῆνεγκεν, ἰδὲ, Γνωστικῶν ἑαυτῶν ἀνό-
 μασιν. Διόπερ ἢ πολὺ τῆς ἀληθείας ἀμαρτήσασιν ἀν', ὅτις ἀπὸ

τῆς τῆ Γνωστικῶν, καὶ μάλιστα τῆς εἰς Οὐαλεντίνου εἰς Αἰρεσιάρχη ερο-
φῆς λέξετε γεγνηῶσ.

β.) Ἐκποσον μάλιστα γέρονε χέτλιον πῶδε τῶν αἰρετικῶν γέ-
νησ ἐπὶ Θεογ. ρξβ'. κατὰ τὰς τὸ πλεῖστον τε καὶ ἐλάχιστον ὡς δε-
δικώτας, ἢ (εἰ πεσευτόν τῶ Βαρωνίῳ) ἐπὶ Θεογ. ρμβ'. βασιλεύον-
τ' Ἀντωνίνου τῆ Εὐσεβῆς Καίσαρ' Ἰπικληθέντ'.

γ.) Εἰ ἢ δὴ Φατίον πὰ δογμαλιζόμενα αὐτῶν πὰ περὶ τῆ Θεῶ,
κλ. πολλὰ μαρολογοῦσι περὶ τῆ Αἰώνων, περὶ τῆ Ἰαλδαβαῶθ, καὶ τῆς
αὐτῆ μητρὸς Πρενείκου λεγομένης. Ἰαλδαβαῶθ, ὡς Φασιν, ὁ Θεὸς
τῆ Ἰσδαίων ἐστίν, ὃν ἢ Πρενεικ', εἰς χεύματα ἀπολιθεῖσαι καὶ ὑπερ-
βελθῆς, ὡς ἀδωατήσαι ἢ εἰς τὰ ἄνω, ἢ εἰς τὰ κάτω ἐλθεῖν, ἀμα-
τακινήτ' καὶ ἀτρεπῆ' ἐν μέσω ἔσοι ἐπέστα. Ἰω' αὐτῆ ἢ, εἰς
τὰ κατὰ ταῦτα καταβάντ', ἐπὶ τὰ τέκνα, ἢ τοὶ θεοὶ, ἢ τὸ ἀγγελιοί, γε-
γνηνῆται, ἀνθρώπων πεποιηκότες μήπω διωάρηρον ὀρθοσκόπου βαδίζον.
Ἐ τῆς ἀδολεσχίας!

δ.) Ἡ ἢ Πρενεικ', ὅτι τῶ ἐλλείμματι διαχεραίνεσαι, λάθρα
πὴν Ἰαλδαβαῶθ πῶν ἐνέργειαν ἀφαιρεῖ καὶ τοῖς ἀνθρώποις Ἰπικηέ,
εἰφ' ὅτε ἀνορθωθέντες υἱοὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἐπένεσαν, καὶ τότε
(Φασί) πὴν Ἰαλδαβαῶθ τοῖς αὐτῆ υἱοῖς τῆς γνώσεως φθονόντα καὶ
ζημιῶσαι μέλλοντα διωαμίν ἵνα ὀφίομορφον, λὼ τῆ Θεῶ υἱὸν κα-
λέσει, γεγνηνέου, δι' ἧς ἢ Εὐα ἢ πατημένη εἴη.

ε.) Ἰπολαμβάνεσι μὲν πὴν ἀπατήσαντα ἐν τῶν Σεραφίμ τῶν
ἐρανοπετῶν γενοίεσαι. Ἄλλοτε ἢ προσωμήτηρ τοῖς ῥήμασιν αὐτῆ μη-
δαμῶς ἀν πειθεῖη. Σεραφ' ἢ πρηστῆρα σημαίνειν ἐνίαις Φανερόν
δοκῆ. Ὅθεν τὸ τῆ ὄφειω εἰδ' ἀγγελικόν τε καὶ θεῖον λέγεσιν εἰ
τῶν λογίων Θεῶ ὑποφῆται, εἰς Σατανᾶ εἰς Ἄγγελον Φωτὸς ἐαυτὸν
μεταμορφώσαντ' καὶ μετασχηματίσαντ'.

ς.) Ἄλλων ἢ νῦν ἀκόσμη τῶν μυσηρίων. Ἰαλδαβαῶθ, Φά-
σκασιν, πὴν ὄφιν τῆ ἐρανοῦ ἐξέβαλεν, ἐπὶ δὴ ἀκοντ' αὐτῆ τοῖς ἀν-
θρώποις τὸ πάντων ὀπίστωσ ἐχορήγησεν.

ζ.) Οὐ-

ζ.) Οὐδὲ ἢ ταῦτα δεκτέα. Ἄλλο γὰρ ἄλλα μυθωδέστερα, ὡς περ οἱ εὐωθότες πῆς γραῶδεςι μύθοις ἠπιάσθη τὸ τῶν ψευδῶν πλουσιώδες ὑφαίνεσι. Τὰ γὰρ ἀληθέστατα πῆς τῆς Χρυσῆ ἐνσώρευσι καὶ ἐναιθρώπησιν κατασρέφθη ἢ μὴ ὀκνοῦσι. Περὶ τῆς γούν Μαρίας, ὅτι εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματός ἀγίας, ὅ, πρὸ σαφῶς ἐγγεγραφοῦν τυχαῖν, σρεβλῆντες ἐξαρνήντων, ὡς θεοδιδόντες, τὸν Χρυσὸν εἰς ὄφιν μετασχηματίζοντες εἰς τὴν τῆς Μαρίας γαστέρα σὺ τῷ σώματι εἰσεληλυθέναι.

η.) Ἄνθ' ὧν τὸν ὄφιν (ὃν τῆς σοφίας τῆς κακῆ καὶ καλῆ δεχθῆναι πρῶτως τῆ γυναικὶ καὶ ἐν πιαυτῇ πᾶσι πῆς ἀνθρώποις ἐμπειρημένοι οἴονται) Χρυσὸν ὠνόμασαν, καὶ ὡς κατὰ τὴν Φύσιν καὶ τὸ εἶναι Θεὸν ἐδόξασαν. Ἄλλὰ καὶ τὴν τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ἀνάστασιν καὶ σωτηρίαν πάνυ ἀπαγγέλλουσι.

θ.) Μυστήρια ἄγοντες (ὡς περὶ αὐτόπλαι μαρτυροῦσιν) ὄφιν ἐκ τῆς σπηλαιῆς ἕως, τῆ ὑπὸ τῆ Ἰουσιασθρῆς ὄντος, ἄρτα καὶ γοητεία καλουσῆν, ἵνα λείχη τῆς ἄρτης, καὶ αὐτῆς ἐνεληθῆναι. Τὰτ' ἐστὶν αὐτῆς δόλοια τῆς δόχασθρῆς. Ὡς πολλῆς δραματικῆς τῶν τὰ πιαυτὰ πρῆσθρῶντων, διδαξάντων καὶ Ἰππηδουσάντων!

ι.) Ταῦτα ἢ πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀπερσοκέπως ἀλαζονεύοντες, καὶ Φορηκῶς περὶ αὐτὰ Διακείμενοι, εἰς τὴν ἐαυτῶν γνώμην καὶ πρῆσθρῶν μυθολογίας Ἰππιδουσάντων τὸ τῶν ἐντέρων σὺ τῷ τῆ ὄφιος εἶδος ὁμοίωμα, καὶ τὰ ἐγκοίλια ὄφιοειδῆ πρὸς τὸ βεβαιώσασθρῶν διδασκαλίαν πῆς ἰδίαν Ἰππιδουσάντων.

ια.) Χρῶνται ἢ καὶ παλαιᾶ καὶ καινὴ Διαθήκη. Καὶ τῆτ' ἐστὶ, Φασίν, ὃ ἠθέλειν ὁ Κύριος, αὐτὸν πρὸς ὄφιν συμβάλλον καὶ πῆς Φρήνθρῶν τῶν ὄφειν ἰδίαν πῆς ἀνθρώποις σωσιῶν. Γί ἢ ἄλλο ἐσημῆναι Διὰ τῆ ὄφιος τῆ χαλκῆ, ὅστις ὑπὸ τῆ Μωσῆος ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑψωθεῖς καὶ μετῶρτος πᾶσι πῆς δακρυμῶσις ἵαμα κατήσθη; Τῆ πῆ τὸν τρέπον ἐκείνοι ὡς ἀναιδέστατα συλλογισμένοι ἔτυχον.

β.) Ἐπιπομάδην τὰδε γεγράφη. Πλείωνον ὀρεζύμῳ ἀνε-
 λίσθη οἷος τ' εἴη τὰ Ἑ Τερτυλιανῶν ἐν βίβλῳ περὶ αἱρέσεων, οὐχ
 μακρὸν ἀπὸ δρχῆς, καὶ τὰ Ἑ Ἀυγουστίνου, ἐν βίβλῳ περὶ αἱρέσ.
 ἀριθμῷ ἐβδόμῳ καὶ δεκάτῳ, καὶ τὰ Ἑ Φιλαστρίου, καὶ τὰ Ἑ Ἐπιφα-
 νίου ἐν σελίσιν ἐξαρέτους, ὁμοφωνα καὶ συναφῶς περισηρορευθείσας.
 τῶν λοιπῶν, τῆ μὲν πάλαι συγγραφείων, τῆ ἢ νεωτέρων, τῶν ἐκῆ-
 θαν τὰ ἑαυτῶν συλλεξάντων καὶ μελιπῶν δικίῳ δρεψάντων ἢ περὶ
 κενισιάντων, οἷον τῶ Οὐρσίνας, τῶ Σποκμανῶν, τῶ Ἀλεξάνδρου ῥοσ-
 σίως, καὶ ἄλλων μηδαμῶς πολλῶ ἐν ταῖς μνήαις ποιήσασαυ ὀπιχει-
 ρήσασα.

Ἡ τ' σκολιοδοξίας τ' Ὀφιολατρικῆς
 ΑΝΑΣΚΕΤΗ,
 εἶδ' ὅτε ἐλεγκτικῶς, εἶδ' ὅτε ἢ καὶ ἐξηγητικῶς
 διαταξέσται.

α.)
Εσκεψάμεθα βραχυλογήσαντες πλὴν τῶν Ὀφιτῶν διδασκαλίαν,
 περὶ ὧν τὰ Ἑ Ἐπιφανίου, τὰ περὶ τ' Σαμφαίων ῥηθέντα, οὐκ ἀπει-
 κῶτως ἀρμόζουσι, ὅτι εἴτε Χελτικαὶ, εἴτε Ἰεδαῖοι, εἴτε Ἑλ-
 λῆνες, ἀλλὰ μέσον ἢ ἀπλῶς ὑπάρχοντες εἶδεν εἶσιν. Ἐκ πάντων
 πινὰ ἤρπαξαν, εἶδεν ὀρθῶς χρῶμαροι.

β.) Οὐ μὲν ἀλλὰ ράδιον μαθεῖν, ἐξ ὧν περιπαρῶν, πὶ πλὴν
 ὑποβολιμαίαν αὐτῶν ἐκκλησίαν βδελυκτικῶ ὑπάρξαι, καὶ οὐκ
 ὄφει καὶ γνήματα ἐχιδνῶν ἐπονομάσαι περὶ αὐτῶν.

γ.) Ἡ δὲ αἴρεσις αὐτῶν α.) Ἐθνομανής. Ἄϊνας γὰρ κατὰ πῦν
 δρχημὸν τελευτῶντα εἶπε περὶ τῶν Ἑ Ἡσίοδε Τελσμυρίου καὶ τὰς
 τῶν ἄλλων Ποιητῶν μυθολογίας ὡραβάλλοι, ἄροι ἂν ἐκ ὡρα-
 λήλας ταῦτα ὄντα. Ὁ Ἰαλδαβαῶθ, ὅς ὀνομάδην γρηπῆρα τῶν πι-
 τέρων σημαίνῃ, φράσσει μοι, τίς ἄλλ' ὅ, ἢ ὁ μὲν Ζεὺς πατήρ τῶν

πὲ καὶ ἀνδρῶν; Τί ἢ ἐνέργεια, ἢ τῷ Ἰαλδαθαῶθ ἀφρημηδῆ; Τί ἢ γῶσις πῆς ἀνθρώποις μὴ συγχωρηθεῖσα, πῶν τῆ πυρῶς, ὃ Προμηθεὺς λάθρα κέκλωφε; Τί δυνάμις ὀφίμορφῶ πῶν τῆς Πανδώρας; Τί ἢ Ἐπιμηθεὺς ἀφρων καὶ ἀνόητος, ἢ ἡ Ἔυα;

δ.) Ὅρατε πικρὰν πηγὴν μεμιασμένην, ἐξ ἧς πάντα τὰ Ὀφίτων περιέρρουσε δόγματα. Φεῦ ἢ τῆς πηγῆς! Φεῦ τῶν Ὀφίτων πῶν Διαφαιέα ἔξ Ἰσραήλ ἀνάβλυσι καταλειψάντων! Μωρὸν τῆ πὲ τὸ ὄλον κήρυγμα. Τί γὰρ ἀλογώπερον τὸ Προνείκης; Τῆ γε ὀνόματι σημασία ὅλη ἐστὶ τῆς ἠδυπαθείας καὶ ἀχρησίας. Προνεικεύειν γὰρ τῷ Διακρεῦν, ἢ τῷ ἀχρεῖσθαι ἰσοδυναμεῖ. Τίς ἢ ἐκ τῆς ἐπαμῶ; Τίς ἐκείθεν ἄλλη θειότης, ἢ γε ἐκ ἀκίβδηλῶ καὶ πεπασμένη;

ε.) Πῶς ἢ ἀσύσπετον, ἀσύγκλωσον, καὶ ἐν περσοκειμένῳ ἀπικείμενον, τὸ τὸν Ἰαλδαθαῶθ πῆς ἀνθρώποις πῶν γῶσι Φθονεῖν, καὶ Φθονεῖντα μείζονα διδόναι Ἰπσημέλῳ; Καὶ πῶς δύσκολον σωματόμοζον τὸν ὄφιν πῶν Ἐῦν σκεφατωμένων, καὶ κείνης τότε κατασφιζόμενον, πρῶτῃ μέντοι καὶ ἐκλεκτῇ γνώσει δωρήσασθαι;

ς.) Θεάσασθε, ὡς ὁ κατηγορεῖσιν αἰλλήλων! Ὡς μηδὲν πῆς τῶν Αἰγυπτίων, τῶν ὀφιολατρῶν, μήτε πῆς Ἀσκληπιῆ, μήτε ἄλλων τῶν θεωθέντων καὶ εἰς ὄφιν μεταμεμορφωμένων προσεῦξαι.

ζ.) Ἦν β) ἄριστος αὐτῆ Ἰδαμομανίς. Ὅφιν γὰρ χαλκῆς, ἀπὸ τῆς Μαιουσίως ὑψώθεις, ἐκ ἐχθηκε πῶν δυνάμιν ἰάσιμον ἀυπενεργητικῶς, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὸ ἔθῳ θείῳ φέλημα καὶ τυπικῶς. Ἐδοξε γὰρ αὐτῷ ὑγιάζειν δι' αὐτῶν συμβολικῶν, δι' ὧν πῶν ὑγίαιαν ἀποβεβλήκασι οἱ δανιόμοροι, ὡς ἐθῳ βοηθῆνται ἀπὸ πῆς πῆς ὄφιν ἰατρῆμα θεραπείας.

η.) Ὅτι ἢ ὄφιν τὸ Ἐῦν πλανήτης ἐμιμήσατο τὸν θεόν, καὶ τῆς Ἰδαίης πῆς πῶν ὀφιομανίαν ἐκ τῆς λίγης ἀπέσπρεψεν, ὡς τὸν Ὀλαβέσασθαι Βασιλείαν τὴν Ἐξέχιαν ἐξ ἀνάγκης ἔχον, κακὸν ζῆλον

Νεχεσσάν ἀμαυρῶν καὶ καταργῶν ἐν τῇ β. βασιλ. κεφ. ιη. σιχ. δ.
Φράσον μοι, τί θάυμασον, εἰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ τὰς Ἰσθαίικας,
καὶ αὐτὰς ἐψεύσατο τὰς Ὀφίτας ὁ δολομήχανⓄ καὶ μυροποτηνή-
της πάντων τῶν ψευδῶν πατήρ;

θ.) Οὐαὶ ἢ αὐτοῖς, τῷ ἀντιτύπῳ τὸν τύπον περιδικῶσιν! Οὐ
προσεπέθη γε ὁ Νεχεσσάν πρὸς τὸ περισκυεῖν, ἀλλὰ μάλλον πρὸς τὸ
ἰσποτυπῆν τὸν Ἔ' ὄφειος κηκτιῶν, Ἰησῆν Χριστόν. Ὡς γὰρ ὑψώσε Μωυ-
σῆς τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτως ὑψώθηναί ἐδὲ τὸν γόν τῶ ἀνθρώπου.
Καὶ οἱ μὲν δακνύμενοι ἐμβλέψαντες εἰς τὸν ὄφιν χαλκοῦν ἐξυγαί-
νοντο κατὰ τὸ σῶμα. Οἱ ἢ ἀμαρτωλοὶ τ' Χριστιανῶν ἐμβλέψαντες
εἰς τὸν Χριστόν εαυρωθέντα ἐν πίσφ' ἐξυγαίνοντο κατὰ τὴν ψυχὴν
τὴ καὶ τὸ σῶμα.

ι.) Ἦν ἄρεσις ἢ ποίατη γ) Δαιμονομανής. Ὀφίς ὁ δὲρχαῖⓄ ὁ Διά-
βολⓄ καὶ Σατανᾶς, ὅταν τὰς πρωτοπλαστὰς τέχνας καὶ πανουργίας
φραδίως ἐξεπατήσῃ, τηνικαῦτα μήπω χολαῖⓄ ἑαυτὸν τοῖς ἠπατη-
μένοις ὡς θεὸν προσβάλετο. Προὔχρησε ἢ αὐτὰ δ' δαίμονος, ἢ ἐβού-
λετο, ὡς πε πανταχόθεν τὰ ὁμοιώματα, δέικελα, καὶ ἀπεικάσματ'α
ἑαυτῶ τὰ γυνήματα ἐχιδνῶν διασπείρειν διωταῶς ἐρχηκίεναμ.

ια.) Ἐξ ὧν γέρονον ὁ Ἀλέξανδρος τις, πρὸ ἔ Λεκιανὸς γέγρα-
φεν, ὅτι ὄφιν ἰνά Ἀσκληπιὸν εἶναι συμπλάσας ἐν Βιθυνία, Ἰωνία,
Παφλαγονία, καὶ ἄλλαις τ' Ἀσίας χώραις δημοσίᾳ εἰς τὸ περισκυεῖν
ἐπεχώρησεν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ζεὺς ἐμοίχευσεν ὄφιν γυρόμεⓄ.

ιβ.) Τὸν αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς Ὀφίτας ἠπάτησεν, ἑαυτὸν Χρι-
στὸν εἶναι καὶ πίσσης τῆς γνώσεως αἵτιον τῇ Διανοίᾳ τέτων ἐμπιήσας
καταπέσισας. Ὡ ἢ τῆς ταχυπειθείας! Ὡ τῆς ἀσεθείας! Μάλ-
λον ἢ, ὡ τῆς εἰδωλολατρείας λεπῶς τε καὶ παχυλῶς λερομύτης!
Μάλιστα, ὡ τῆς δαιμονολατρείας, γένηης πυρὸς ἀξιώτατης, οἷα καὶ
ἐνεπλεχθησεν οἱ Ἰνδιανοὶ καὶ βάρβαροι, αἱ περισκυεῖντες τῷ Διαβό-
λῳ, ἵνα μὴ βλάψῃ.

ιγ.) Ἦν

ιγ.) Ἦν δὲ δ) τέλῃ ἢ ψευδοχειρισανί· Κακοδαίμονες αὐτοὶ, καὶ
 Ἐ Διαβόλα δὲλοι πεφύκωσι, καὶ πλὴν ἐνοσίρκωσιν Ἐ Λόγῃ, καὶ πλὴν ἀνά-
 σαισι νεκρῶν σρεβλώσωσι, τὸ Χριστὸν σέβουσι ἠθέλησαν. Ὁ ἢ Χρι-
 στὸς οὐκ ὄφει ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆ ὄφειως ἔργα Διαλύει παρεγύε-
 πο. Ἦ ἢ παροιμία, ἢ ἐχρήσατο ὁ Χριστὸς, λέγων· Γίνεσθε Φρόνι-
 μοι ὡς ὄφεις, γλοιῶδες τῆς διδασκαλίας ὀφιολατρικῆς θεμέλιον.
 Οὐ γὰρ καλεῖ ἐνθάδε Φρόνησιν ἵνα κερδῶαν, ἢ ὑποδόλιον, ἀλλὰ
 ὀφιοειδέα, τῆ τῶν πεισετρῶν ἀκακία συνημιμίλι.

ιδ.) Φρόνησις ἢ αὐτὴ ἐν τέτῳ Δείκεται, ἵνα, ὡσπερ οἱ ὄφεις
 γρηγόροντες ἀσῆλαιον ζητῶσιν, ἔπει πόρον μεταβαίνοντες τὸ τετρα-
 τῶδες γῆρας διαπρίπτειν διώωνται, τὸν αὐτὸν τὸν τρίπον παλαιὸν τὸν
 ἀνθρώπων διαπύοντες τὸν καινὸν ἐνδύωμεν. Εἰς τὸ καλὸν Φρονίμας
 ἡμᾶς, εἰς ἢ κακὸν ἀκεραίας βέλεται ὁ Θεὸς τυγχάνειν ὄντας.

ιε.) Ὁ ὄφεις, ὁ γοητείας τῆς τῆ ἐπὶ ἀκῶν, ἥτις περὶ μὲν ἔς
 τῆ γῆ προσπίπτει, ἥτις περὶ ἢ ἐρᾷ βύειν εἴωθε. Καὶ αὐτοὶ ἐν τέτῳ
 μιμησαίμεθα, ἵνα, ὅταν οἱ αἰρετικοὶ τῆ ὄφειως γυμνήματα πρὸ τῶν ἰ-
 δίων ἐπροδοξίῳν σφιστικῶς Διαλέγανται, βύωμεν τῶ ὡτε, καὶ ἐδένα
 παρέχωμεν ἢ καταλιμπάνωμεν τὸ πον πῆς Φαύλαις τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ μάλλον, ὡς ἰὸν ἀσπίδων, Φεύγωμεν αὐτὰς καὶ ἐκτερεπώ-
 μεθα.

ις.) Δέλειπται τὸ γουπετεῖν ἡμᾶς ὀλοκαρδίως τῷ Θεῷ, ἵνα κρα-
 τῆ τὸν δεξιόντα, τὸν ὄφιν τὸν δεξιόν, ὅς ἐστι Διαβολὸς καὶ Σατα-
 ναῆς, καὶ βάλλῃ αὐτὸν εἰς πλὴν ἄβυσσον, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη, ὡς
 ἢ τῆς τῆνομα Χριστιανὸν ὠμολογηκότας ἀμὲ ἡμῖν ἐπαναδιωλῆν
 διωηθῆναι τὸ πλυθρύλλητον

ΔΟΞΑ Τῷ ΘΕΩ!

B

PEN-

ΠΕΝΤΑΣΤΕΠΙΜΕΤΡΩΝ.

α.)
Ο Ἀθανάσιος ὁ δόξασται πλὴν ἀγρυπνοῦσιν τῆ Πατρὸς χαρακτηριστικῆς
 ὑποστατικῆν εἶναι.

β.)
 Ὁ αὐτὸς διδάσκει, ἐν ἀγία τῆ Τριάδι ὅτι εἶναι ἄλλο καὶ ἄλλο,
 ἀλλὰ μᾶλλον ἄλλον καὶ ἄλλον.

γ.)
 Ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας μαρτυρεῖ, παντὶ δῆλον εἶναι, ὅτι ἔνθα καὶ
 ἄγγελος καὶ θεὸς ὁ αὐτὸς προσηγόρευται, ὁ μονοφυσις ἐστὶ
 δηλέριος, ἐμφανίζων ἑαυτὸν κατὰ γυναικὸς ἀνθρώ-
 πους, καὶ πὲρ γένημα ἕ Πατρὸς τῆς ἀγίας ἑαυτὸς Διαγγέ-
 λων.

δ.)
 Ὁ Χρυσόστομος ὁρᾷ τῶν ἀνάξιος ἐδιδόντων καὶ πινόντων, ὅτι
 πλὴν αὐτὴν δώσασιν πλὴν πτωχῶν τοῖς σαυράσασιν τὸν Χρι-
 στὸν. Ὡστερ γὰρ ἐκεῖνοι ἔχον αὐτὸ πὲρ σῶμα πὲρ ὑπὲρ
 ἡμῶν διδόμενοι, ἔτω καὶ ἀνάξιοι ἐδίδασιν αὐτὸ, ὅ καὶ μὴ Δια-
 κρινᾷσι τῶν βεβήλων βρωμάτων.

ε.)
 Ἡ ἁγία Θεοφυλάκτης τροπὴ τῆ ἀρετῆς τῆ δὲ χαρακτηριστικῆ Διαφέρει τῆς με-
 ταστάσεως τῆ Παπωικῆς.

Συγχαίρω πὶν ἀτρεκέως, ΡΙΝΔΗΡΕ, καὶ ἕλης

Ἐκβασιν ἐψικτὼ δ' ἔχομαι σκ κροδίης.

Ἐκβασιν, ἰμείρω τῷ καμπτὸς σκέψει τῆδε,

ἈγχίμολⓄ πρὸς ὑψόθεν ἄμμι Θεός.

Νόσφιν ἄπερπ Θεῆ μηδὲν πιτυτῶς δόποβίη,

Ἄλλ' ἄμα τῷ κ' δέχη κ' τέλⓄ ἐσὶ καλόν.

Εὐχεσθαι γὰρ πρῶτα Θεῶ χεῖ, κ' μετ' αὐτῶ

Ἔργον ἐόν κραπερῶς πρὸς σφόν ἐδὸν ἄγχι.

Πᾶς ἰσῆσι λιπῆσι θεσδέα μοῖραν ὑφαίνων

Ἦποι ασφαλῆως ὑψόφων ἔχθ.

ΚαρχαρόδοντⓄ ὅπως ὄφραῖς λυγρὰ πηματ' ἀλάλη

Θεσμὸν Ὀφιδάων εἰς ἀπελεγμὸν ἄγων.

ΣΟΦΙΑΝΤΙΣ ΕΣΦΟΤΙΣ

Ταῦτα συνδόμενⓄ ἀνταχειδιάζι

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ.

Εἰ δρέπης ἰδράτα Θεοὶ παρῆροιθεν ἔθηκαν,

Εἴτ' ὀπιχίρα πίνω σπαιῖα μεπίπιδεν ὀμαρτεῖ,

Καὶ σέφομδρ ἀπῆξαιπς ἀκρόδρυα καρποφόροισ

Παρθενικῆς ἀφελόντες ελαίης, Φίλταθ' ἑταίρε,

ἌξιⓄ, ὦν πλέθεις κ' πολλὸν ἀμείνονα δρέψεις,

ἘλλάδⓄ δ' ὀμίρφα πλλῆς ὀπι' ἔργου ἐγείρειν

Κὰν ἔλλω ἔλλωι κωτῆ, καὶν τέκτονι τέκτων.

Συγχαίρω, δ' ἔχων κ' δ' ἔργωμῶτα πικίλα καίειν

Βάλλομαι ἐν θυμῷ. Σεθεν ἘλλάδⓄ ἀγλαὰ δῶρα

Ἔσεται, ἰδὲ Φθονε νικῆσων ἀσπίδα δεινῆ

Φάρμακα θεσπεῖα πρὸς πιδ' αἰυσία πρῶγμῶτα κάρψις.

Ταῦτα ἐπὶ λευκοῦ ψήφω

γέγραφα

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΣΩΝΝΤΑΓΙΟΣ,

τ' Φιλοσοφίας Μεγίστωρ.

Ταυ-

Ταῦτα ἐπεὶ ξύλω χλωρῷ νεότητι ἔπραξας,
 Γῆραὶ τί ξηρῷ ἐστὶ γηυσόμενον;
 Οὐ δυνάμαι σοι ὄχρεσθαι νῦν ἄρμενα πλείω.
 Ἔσσεται ἀθάνατον, Φίλτατε, σῆο κλέει.

Ὁλοφύχως συγκροτεῖ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ὁ ΣΩΝΝΤΑΓΙΟΣ.

Ἐλάδθ' ἀτρεκέως περικαλλέα γραμματᾶ Φιλῶν,
 ΡΙΝΔΗΡΕ, πάντιον δαίγμα πρῶν τελέεις.
 Συγχαίρω περὶ τῆς λογίης, δυνάμιν τε Θεοῦ
 Ἀντιβολῶ, περὶ γῆ δῶρα κερπίττει πόνει.

Ταῦτα ὀλοκαρδίως εὐχεται

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΕΜΛΗΡΟΣ,
 Νεοπολίτης Οὐαρσκόης.

